

PREMAGALI SMO ABSCES

Za oreh velik kupček gnoja se je pod kožo našega psa pojavil kar nenadoma, ampak zagotovo ne brez vzroka

Bakterijska okužba, ki je običajno vzrok za nastanek abscesa, se lahko zgodi zaradi različnih vzrokov, najverjetneje pa jo pes sam vnese v telo s praskanjem predhodno poškodovane kože. Lahko gre za pik, ugriz druge živali, npr. klopa, poškodbo, ki je lahko boleča, ni pa nujno. Preveriti moramo tudi možnost vboda s travno reso, ki lahko predre kožo in se odprtina nato zapre sama od sebe. Pod kožo na otip začutimo rahlo oteklino. Na absces najpogosteje pomislimo, kadar gre za medsebojne spopade živali, najsi bo mačk ali psov. Ko zob ali kremplj predre kožo, s seboj prinese tudi množico bakterij, rana pa je vbodna in se zelo hitro zapre tako, da proces nastaja navznoter v nekakšnem žepu. Mačkam se to zgodi pogosteje, za razliko od psov pa je izid pri njih boljši.

V žepu, ki lahko navsezadnje nastane kjerkoli pod kožo ali v telesu, kjer je zanj dovolj prostora (npr. ob zobni korenini), se nabira gnoj, ta pa je sestavljen iz odmrlih bakterij in odmrlih krvničk – levkocitov, ki so se aktivirale kot zaščita pred bakterijami. Žep ima nalogo, da omeji okužbo in prepreči njeno širjenje. Gnoj se nabira toliko časa, da se absces odpre. V najboljšem primeru absces po površjem kože počí sam od sebe, ker se poveča pritisk na kožo, sicer ga je potrebno obravnavati kirurško. Bolj resni primeri so tisti, ko se absces izlije v katero od telesnih votlin, vendar se to zgodi le redko. Kot vedno velja tudi tokrat, da je potrebna takojšnja veterinarska pomoč, če je pes apatičen, neješč, ima povišano temperaturo in je videti prizadet.

Ob odsotnosti vseh teh znakov se znaki abscesa pod kožo z uporabo dopolnilnih metod zdravljenja umirijo po največ tednu dni v odvisnosti od splošne odpornosti psa. Prva naloga skrbnika je torej, da vzpodbudi obrambne sposobnosti organizma svojega psa. Na voljo je kar precej možnosti od dodajanja vitaminov C, E, A, Redox signalnih molekul, ameriškega slamnika, kanadskega zlatega korena. To je močan antibiotik, ki preprečuje bakterijam, da bi se prilepile na celične stene. Lahko ga uporabljamo v obliki tinkture ali čaja, kar homeopatski veterinarji najbolj priporočajo. Njegovo uporabo je potrebno omejiti na teden dni. Za pospeševanje t.i. zorenja abscesa lahko uporabimo tople obkladke, ki jih polagamo na obolelo mesto tri do štirikrat na dan po nekaj minut. Uspešno si pomagamo z uporabo lanenega semena, ki ga poparimo in pustimo, da se malce ohladi, zavijemo v gazo in položimo na mesto abscesa.

Naš bernski planšarski pes si je spraskal mesto na koži, kjer se mu je – sklepamo – zamašila lojnica ali pa ga je ugriznil klop. Ko se je vnetje na koži počasi umirilo s pomočjo pršenja z Redox signalnimi molekulami izmenično z mazanjem s smrekovo kresilko, je bilo pod kožo mogoče otipati za oreh veliko zatrdlino, ki se je premikala. Ker ga oteklo mesto ni posebej bolelo, drugih znakov prizadetosti pa ni kazal, sem pričela z dajanjem toplih lanenih obkladkov, da se je proces odpiranja abscesa pospešil. Naslednji dan sem med prsti s otipala večjo oteklino, ki je po rahlem stisku počíla. Izlila se je vsebina abscesa: gnoj, pomešan s krvjo. Po pregledu stanja sem se odločila za uporabo homeopatskih pripravkov Lachesis in Silicea. Za izbiro prve me je prepričala temna barva krvi, ki je pritekla iz rane. Silicea pa je v vsakem primeru prvi homeopatski pripravek, ki pride med prvimi v poštev za zdravljenje abscesa.

Na voljo je še nekaj drugih pripravkov, ki jih izberemo glede na značilnosti posameznega osebka oziroma na druge okoliščine:

Arnica montana se uporabi že ob sami poškodbi in tako že v temelju prepreči nastanek abscesa. Predvsem je to pomembno, če gre za ugriz druge živali. Če se je absces že formiral, uporabimo Arnico montano, če gre za znatno bolečino in posledično strah psa pred dotikom.

Hepar sulphuris ima podobne značilnosti s to razliko, da se pes, ki mu predpišemo Arnico, umakne, tisti, ki mu bolj ustreza Hepar sulphuris, pa je napadalen, praska in grize; poleg tega ima iztekajoči gnoj oduren vonj.

Calcarea sulphurica se predpiše za zdravljenje abscesa, ki se je že odprl, gnoj je rumene barve in izteka; s tem pripravkom zdravljenje pospešimo in dokončamo.

Calendula officinalis ali ognjič se uporablja za zdravljenje rane po odprtju abscesa, vendar šele, ko je globoka poškodba popolnoma sanirana. Ker obstoja nevarnost, da se že odprt absces površinsko prekmalu zapre in prepreči popolno iztekanje gnoja, je ognjič najbolje uporabiti potem, ko je absces pregledal veterinar. Tako smo storili tudi z našim psom: po dveh dneh jemanja omenjenih homeopatskih pripravkov ga je pregledal naš hišni veterinar in ugotovil, da je proces izzvenel ter da lahko uporabim mazilo za površinsko celjenje.

Lachesis uporabimo, kadar gre za precej poškodovano okolico abscesa, robovi obolelega področja so modri ali črni, temna je tudi iztekajoča kri, ki spremlja gnojen izcedek. Pes se na dotikanje lahko po začetni potrpežljivosti odzove z ugrizom.

Mercurius se predpisuje za resnejše primere, ko je gnojni izcedek rumeno zelen in draži okolico rane, kjer izteka. Značilno je tudi, da so povečane lokalne bezgavke. Bolezensko stanje lahko spremlja driska, pes je videti bolan in apatičen. Stanje naj vsekakor nadzoruje veterinar.

Myristica sebifera je manj poznan homeopatski pripravek, vendar ga homeopatski veterinarji uporabljajo, kadar je prisoten tujek, ki se ga telo želi znebiti in tvori absces, saj ima pripravek močne antiseptične lastnosti. Koristno je vedeti, da je v humani homeopatiji dobra izbira v primeru panaricija (vnetja obnohtnice).

Acidum nitricum se uporablja, kadar je prizadeto mesto zelo boleče in pes zelo agresivno reagira ob kakršnem koli posegu. Gnoj ima gnusoben vonj, mesto abscesa se pogosto nahaja v bližini telesnih odprtin.

Našteli smo le nekaj pripravkov in praks za zdravljenje abscesa z dopolnilnimi metodami, vsekakor pa je priporočljivo, da jih skrbniki uporabljajo pod nadzorom veterinarja – homeopata.

Mojca Sajovic

Absces ali ognojek je skupek gnoja, ki se je nakopičil v tkivu zaradi [okužbe](#), najpogosteje z [bakterijami](#) in [paraziti](#) ali drugimi tujimi materiali (les, naboji, igle...). Ognojek je v bistvu obrambni odziv [tkiva](#), s katerim se prepreči širjenje okužbe v okolico. Notranjost ognojka sestavljajo odmrle celice [imunskega sistema](#) ([nevtrofilci](#)), bakterije in tuji materiali (če so prisotni), čemur pravimo gnoj. Zdrave celice tkiva v katerem je ognojek pa tvorijo okrog [vnetja](#) kapsulo, ki omeji okužbo in prepreči njeno širjenje, hkrati pa takšna kapsula prepreči celicam imunskega sistema, da bi prišle do bakterij ali tujka, ki so ognojek povzročili. Ognojek lahko nastane v kateremkoli tkivu in organu. Tako poznamo [možganske abscese](#), [kožne abscese](#), [pljučne abscese](#) itd.